

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

לו.

עין משפט
גד מצוה

בא מי פ"ט מעל סג
התקדש לו ע"ש
כ"מ:

מוסף רש"י

זו ביאה ראשונה. שאלו
לאין נמי יוסף (בבבב)
זו ביאה שניה.
כשתל מנולו נבל נמי
עולא (שם). ליעשות
להם נס. לנולו נבל רמז
(שם). לפטל מצוה על
החם של מלכ פס
(שם). (בבבב) בבאה
שניה. נמי עולא.
בביאה ראשונה. נמי
יוסף. מהקדש המזון
(שם). אלא שגבר
החטא. ולא הלכו אל
גרות טרם כל נמי מלכ
פסל שמענדלו וסל למרס
ולחשורוס (לרבות
האחרין (בבבב) ז'
וקיפלו. מנו וקיפלו
(חולין טז ע"ש).

תוספות שאנן

שכיו לרבות כענינים
שבהובס. בא הבהוב
להחיד כענינים שבהובס
לארץ ולקיים מהם יפא
תואר שלא יאכל כלל
תחיה כל נשמה: כמאן ר'
שמעון שכתב להם שחיורו
בחישובה ודוקא אותם
העומדין בגבולין אבל
העומדין חוץ לגבולין לא
היו בכלל לא תחיה כל
נשמה. שאם היו רוצים
לפנות את ארצם והלכין
להם לא נצטוו להחריסם
כמו שפירש הגר"ש והר"ן
לו. (אלא) (אבל) לר'
יהודה כולם בכלל ולא
תחיה וא"ת לר' יהודה
דאמר ונצטוו להחריסם
כל הכענינים שבהובס
לארץ לפי לי קרא ולא
תחתון כפי תימון לי מלא
תחיה כל נשמה. וי"ל
דאיצטריך כגון אותן שלא
ויכלו להחריסם כרא'
בספר שופטים ובגן
הגרניש שפינה והלך לו:
דמשה לא עבר דהרשע
עבר. ח"י שפיטא דשל
משה לא עבר דלמה היתם
עוברת הירדן והלא לא
כבשו אז אלא ארץ סיחון
ועז ושומא אותן ששבלטו
מצרץ סיחון ועז לעבר
הירדן של ארץ כנען לא
הויק הצרעה ע"ד יחושע:

כמאן בר"ש. וא"ת דלמא ציפת תואר אפילו ר' יהודה מודה
דהא לא דברה תורה אלא כנגד היצר והואיל והואמר שאר
נכריות דהלכה למשה מסיני דקנאין פוגעין בו כדאיכא בפרק שני
דע"ז (דף לו:) והואר אפילו כענינים שצחזה לארץ במקום
שהותרה יפת תואר דלמא ציפק

דקידושין (דף כ"א:) איצטריא לכו כין
מהו ציפת תואר רב אמר מותר
ושמואל אמר לאסור בציאה ראשונה
כ"ע לא פליגי דשרי שלא דברה תורה
אלא כנגד היצר הרע ועוד אפילו ר"ש
מה הוצרך להחזירה מאי שנא מכהן
אע"ג דזונה היא לא איצטריך קרא
למשכיה והואיל ולא דברה תורה אלא
כנגד היצר הרע וי"ל כיון דלא התיר
יפת תואר אלא במלחמות הרשות
שבו הכחוש מדבר שמע מינה דגבי
כענינים לא אמרינן לא דברה תורה
אלא כנגד היצר הרע דלע"ג דאיכא יצר
אמר לא תמיה לר"ש דאמר במקום יפת
תואר הלכך לרבי יהודה דלית ליה
כענינים שצחזה לה נמי בכלל לא
תמיה ואין מקבלין אותן לא היה
ממיר במקום יפת תואר מיהו איכא
למימרה לר"ש דאמר מקבלין אותם
ואינם בכלל לא תמיה למה לי קרא
ושבית שני לרבות יפת תואר ואמתי
(ו) נימא איכא דדוקא לרבי יהודה
איצטריך וגיורת הכחוש הוא גבי יפת
תואר שצחזה לה אע"פ שכענינים
אחרים שצחזה לה הם בכלל לא
תמיה וי"ל דעיקר טעמא דר"ש אקרא
ושבית שני סמיך דאי מהאי קרא
למען אשר לא ילמדו איכא למימר
כר' יהודה דלמא דלמא ציפק או שאר
אומות או כענינים קודם שהתחילו
במלחמה: **ואחר כך הביאו את**
האבנים. ה"ג בתוספתא (י"ח) והניילו
את האבנים שפעלו מן הירדן ועזו את
המוצה והעלו עולות ושלמים ולא
גרסינן וכמנו עליו את התורה:
"מא"י והחציו חציו ש"פ מוצ' הר'
גר"ש מרובה חציו ש"פ
הר ע"כ. לשון הירושלמי מיושב
יומר דגרסינן התם מה תלמוד לומר
והחציו תלמד שמעטין בהר גרזים
ומרובין בהר עיבל למה שאין שצטו
של לי כולו שם שאם היה כל שצטו
לוי שם היו שוין ר' שמואל בר נחמני

כמאן בר' שמעון ב"ב וראה כמה נסים נעשו
באותו היום עברו ישראל את הירדן ובאו
להר גרזים ולהר עיבל יתר מששים מיל ואין
כל בריה יכולה לעמוד בפניהם וכל העומד
בפניהם מיד נחרו שנאמר י' את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם
וגו' ואומר תפול עליהם אימתה ופחדו עד
יעבר עמך ה' זו ביאה ראשונה עד יעבר עם
זו קנית זו ביאה שניה אמור מעתה ראויין
היו ישראל לעשות להם נס בביאה שניה
כביאה ראשונה אלא שהם החטאו ואחר כך
הביאו את האבנים ובנו את המזבח וסדרוהו
בסיד וכתבו עליהם את כל דברי התורה
בשבעים לשון שנאמר ב' באר היטב והעלו
עולות ושלמים ואכלו ושחו ושמוחו וברכו
וקללו וקיפלו את האבנים ובאו ולנו בגלגל
שנאמר יהעברתם אותם עמכם והנחתם
אותם במלון יכול בכל מלון ומלון ת"ל אשר
חלינו בו הילולה וכתוב ואת שתיים עשרה
האבנים האלה אשר לקחו וגו' תנא צרעה לא
עברה עמהם ולא והא כתוב ושלחתה את
הצרעה לפניך אמר ר' שמעון בן לקיש על
שפת ירדן עמדה וזרקה בהן מרה וסימטה
עיניה מלמעלה וסירסתן מלמטה שנאמר
'ואנכי השמדתי את האמורי מפניהם אשר
כנובה ארזים גבהו וחסון הוא כאלונים
ואשמיו פרוי ממעל צרעות הואי דרא דמשה
וחדא דיהושע דמשה לא עבר דיהושע עבר:

כמאן בר' שמעון ב"ב וראה כמה נסים נעשו
באותו היום עברו ישראל את הירדן ובאו
להר גרזים ולהר עיבל יתר מששים מיל ואין
כל בריה יכולה לעמוד בפניהם וכל העומד
בפניהם מיד נחרו שנאמר י' את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם
וגו' ואומר תפול עליהם אימתה ופחדו עד
יעבר עמך ה' זו ביאה ראשונה עד יעבר עם
זו קנית זו ביאה שניה אמור מעתה ראויין
היו ישראל לעשות להם נס בביאה שניה
כביאה ראשונה אלא שהם החטאו ואחר כך
הביאו את האבנים ובנו את המזבח וסדרוהו
בסיד וכתבו עליהם את כל דברי התורה
בשבעים לשון שנאמר ב' באר היטב והעלו
עולות ושלמים ואכלו ושחו ושמוחו וברכו
וקללו וקיפלו את האבנים ובאו ולנו בגלגל
שנאמר יהעברתם אותם עמכם והנחתם
אותם במלון יכול בכל מלון ומלון ת"ל אשר
חלינו בו הילולה וכתוב ואת שתיים עשרה
האבנים האלה אשר לקחו וגו' תנא צרעה לא
עברה עמהם ולא והא כתוב ושלחתה את
הצרעה לפניך אמר ר' שמעון בן לקיש על
שפת ירדן עמדה וזרקה בהן מרה וסימטה
עיניה מלמעלה וסירסתן מלמטה שנאמר
'ואנכי השמדתי את האמורי מפניהם אשר
כנובה ארזים גבהו וחסון הוא כאלונים
ואשמיו פרוי ממעל צרעות הואי דרא דמשה
וחדא דיהושע דמשה לא עבר דיהושע עבר:

ששה שבטים עלו לראש הר גרזים כו': מאי
כרך שחלוקין כאן כך חלוקין באבני אבנים טובות
היו לו לכהן גדול על כתיפיו אחת מכאן ואחת משמות שנים
עשר שבטים כתוב עליהם ששה על אבן זו וששה על אבן זו שנאמר
ששה משמותם על האבן האחת וגו' שניה בתולדותם ולא ראשונה
בתולדותם מפני שהיה מוקדם והמשים אותיות היו גשמים וחמש
על אבן זו ועשרים וחמש על אבן זו רבי חנינא בן גמליאל אומר
לא

(א) ומספחה פ"ח
(ב) מספחה פ"ח: כנסת ד'
(ג) ונדרים פ"ד (ד) ונדר'
רש"י: (ה) ע"כ: (ו) א"ת
דבר יהודה לענין דוקא
והוא רב נבי יפת כו' כ"ה
כפ"י: (ז) ש"ך ג' ע"ג
(ח) רש"י פ"ט ש"ך ו"י
רש"י: (ט) היו ר"ג יעל
הראשונה. רש"י והמספחה
היה על כל גרזים היו כ"ו
ועל השנים כ"ג חסון פ"ח

תורה אור השלם

- את אימתי אשלח
לפניך והמותי את כל
העם אשר תבא בהם
וקנתי את כל הארץ
אליו ע"פ שמה כג כו'
הכל עליהם אקוהה
ופחדו בנרל ויועך דיימו
קאבן עד יעבר עמך י'
עד יעבר עם זו קנית:
שמה טו טו
3. וכתבה על האבנים
את כל דברי התורה
הזאת באר היטב:
דברים כו ח
4. רצו אותם לאמר
שאו לכם מזה מתוך
הירדן מצבב רגלי
הכבדים הובין שתיים
עשרה אבנים והצבתם
אותם עמכם והצבתם
אותם בגלגל אשר חלינו
בו הילולה: והש"ך ד'
5. ואת שתיים עשרה
האבנים האלה אשר
לקחו מן הירדן הקים
יהושע בגלגל:
יהושע כ'
6. ושלחתה את הצרעה
לפניך וגרזיה את החי
את הנבעיה ואת החתי
מלקחיה: שמה כג כח
7. ואנכי השמדתי את
האמורי מפניהם אשר
כנובה ארזים גבהו וחסון
הוא כאלונים ואשמיו
פרוי ממעל צרעות
והש"ך פ'
8. וכל ישראל שקינו
ושפרים ושפסיו עשרים
מזה ומזה לארון נגד
הכבדים הלויים נשאו
ארזן בריה יבנ בארזת
חציו אל מול הר גרזים
והחציו אל מול הר
עיבל כאשר צוה משה
עבר י' לדרך את העם
יש"אל כראשונה:
יהושע ג'
9. ששה משמותם על
האבן האחת ואת שמות
הששה הנותרים על
האבן השנית
בתולדותם: שמה כה י'

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה והעלו ל'
קודם ד"ה פרוי:

גליון הש"ס

גם וקיפלו את האבנים.
מנו וקיפלו רש"י חילין מד
ע"ה ד"ה דאקפל: